

Marie Lassen: Jeg vil takke det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) for de smukke Udtalelser om den Ynde og Charme, han stod overfor ved Behandlingen af disse Lovforslag. Jeg maa sige, at Ynden og Charmen er paa det ærede Medlems Side; endogsaa Ungdommens skønneste Pryd, Beskedenhed, kendetegnede i høj Grad det ærede Medlem, saa jeg maa give tilbage paa hans Komplimenter.

Det ærede Medlem talte om, at jeg var bange for at give Værgeraadsmembrerne Vederlag, for saa blev de Tjenestemænd, og det ærede Medlem føjede til, at jeg var ogsaa en Slags Tjenestemand, da jeg faar Honorar for min Stilling. Det giver jeg det ærede Medlem Ret i. Vi er en Slags Tjenestemænd, vi bliver lønnet, vi mangler kun Pensionen, men saa vidt jeg kender den danske Rigsdag, kommer den saamænd nok ogsaa, navnlig hvis Socialdemokraterne kommer til Roret. Vi har set det i Borgerrepræsentationen i København: da Socialdemokraterne fik Flertal, blev Stillingen som Medlem af Borgerrepræsentationen straks gjort til et lønnet Hverv, til en Slags Tjenestestilling. Det kommer nok, saa vi fuldt ud kan regne os til Tjenestemændene. Skulde vi saa ikke lade være med at gøre Værgeraadsmembrerne til det? Jeg synes, vi faar lovlig mange.

Marie Hjelmer: Kun to Ord til den højtærede Justitsminister. Det Forslag, som det af mig omtalte Udvalg fremsendte til Justitsministeren, gik ud paa, at Børneforsorgen deltes, saaledes at de smaa Børn under 7 Aar kom ind under — jeg, kan godt kalde det — et særlig hygiejnisk Tilsyn, og at Forsorgen for de andre Børn kom til at sortere under Værgeraadet. Jeg tror derfor ikke, den højtærede Justitsminister egentlig kan paapege nogen Inkonsekvens i mit Standpunkt.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først overfor det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) sige, at jeg haaber ikke, jeg sagde, at Børn, som ikke vil lade sig opdrage, skulde behandles paa den og den Maade. Jeg mente i alt Fald, og tror ogsaa, at jeg sagde: de Børn, der ikke kunde opdrages. Naar alle Udveje er forsøgte, kommer der et Tidspunkt, da man maa give tabt. Selvfølgelig mener jeg, at man skal se at komme saa langt, man kan, med det gode, men der kommer et Tidspunkt, da man maa give tabt, og saa er det Spørgsmaalet, om man

skal gaa over til Straf i Stedet for Opdragelse.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg stillede mig overfor dem, der skulde anbringes paa Drankerhjem. Det er fastsat i Lovforslaget. Det bliver en Politiforanstaltning at faa vedkommende anbragt, ligesom naar en Person bliver tvangsindlagt paa et Sindssygehospital.

Det glæder mig, at jeg maaske noget har misforstaaet de Udtalelser, det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fremsatte, om alle Forældre, velmenende Damer, hver anden Præst og hver Lærer. Jeg opfattede det rigtignok som en Kritik af, at de blandede sig ind i Forhold, hvor de ikke havde noget at gøre, selv om man maaske af Høflighedshensyn læste, hvad de sagde. Det ærede Medlem roste mig jo netop, fordi jeg ikke havde taget Hensyn til det, saa jeg opfattede det ikke som en absolut Kompliment til de paagældende.

Det lader til, at Stridspunkterne mellem det ærede Medlem og mig efterhaanden forsvinder. Nu er der ikke ret mange tilbage. Der er dog et bestemt. Det ærede Medlem vil ikke have, at der skal staa „en Kvinde“, navnlig af den Grund, at vi nu har faaet almindelig og lige Valgret; nu kommer Kvinderne med af sig selv, og Befolkningen maatte da afgøre, om det skulde være en Mand eller en Kvinde. Det ærede Medlem var for sit Vedkommende ikke i Tvivl om, at Befolkningen da vilde tage Hensyn til den virkelige Sagkundskab. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det, han ikke nærede Tvivl om, var, at det saa var Mænd, der blev valgt ind. Hertil maa jeg føje: desværre, for vi skulde netop have Kvinder ind i Værgeraadene, derfor har jeg foreslaaet, at der skal være mindst en Kvinde i det paagældende Tilfælde.

Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem i, at hvis vi skal have noget ud af de to Love, maa de blive populære i Befolkningen, men det ærede Medlem maa ikke opfatte mig paa den Maade — det troede jeg for Resten var temmelig selvfølgelig — at det nødvendigvis var det samme Foredrag, han skulde holde rundt omkring. Selvfølgelig skulde det indeholde de Ændringer, som er blevet nødvendige ved den Behandling, som har fundet Sted her i Tinget; paavirket af de Taler, der her er holdte, og hvor det ærede Medlem er blevet overbevist, bl. a. med Hensyn til Spørgsmaalet om direkte eller indirekte Valg, skulde selvfølgelig hans Foredrag ogsaa præges heraf. Men navnlig paa eet Punkt vil jeg haabe,